

Constantin PARASCHIVESCU

Ploiești

Magie Majestic 50

Teatrul de revistă „Majestic“ din Ploiești și-a sărbătorit semicentenerul. În zilele de 8, 9, 10 iunie a.c., în cadrul celei de-a treia ediții a „Zilelor Ploieștiului“. Care, cum nota un ziar local a doua zi cu titlul „Distracție în orașul lui Nenea Iancu“, au debutat cu o paradă de costume și mașini de epocă, de la Gara de Sud până la Palatul Culturii, pe celebrul Bulevard al Castanilor. Și cum costumele erau purtate mai mult de elevi, merită notată opinia unui licean: „Nu știu cum era pe vremuri, dar din scrierile lui Caragiale cred că viața de atunci era foarte distractivă și mult mai frumoasă!“ Pe lângă concertele de muzică ușoară și populară din centrul orașului și din Parcul de la Bucov, focuri de artificii, mici și bere, la Teatrul „Toma Caragiu“ s-au derulat, din după-amiaza primei zile, momentele înscrise în programul aniversar, numit cu îndreptățită mândrie: „Majestic, veșnic tânăr la... semicentener“. Pentru că, în perioada fastă a revistei în general, la Festivalul Național de Revistă organizat la Constanța în perioada 1992–2000, colectivul ploieștean a strălucit mereu și a fost distins cu numeroase premii: 5 pentru cel mai bun spectacol, 2 pentru regie și 4 pentru coregrafie – Marcela Țimiraș; 5 pentru decor – Ovidiu Pascal; 8 pentru costume – Theodora Dinulescu; 5 pentru muzică – Viorel Gavrilă și multe premii individuale.

În foaier ne întâmpină o expoziție foto-documentară cu chipurile celor ce au dat viață acestui gen îndrăgit de public la Ploiești, în frunte cu minunatul Toma Caragiu sub un mesaj tulburător: „Ce mult v-am iubit!“ (1922–1977 – Doamne, doar 55 de ani!...). Apoi, într-un grupaj cu mențiunea „Cei ce ne-au dat nume“, figurile celor dispăruți (Alexe Marcovici, actor și director, Nelu Danielescu, compozitor și dirijor, Sandu Anastasescu, autor de texte, îndrăgitul histrion Dumitru Furdui, neuitata Laura Stoica, regizorul și directorul Costin Premac și – cu o lacrimă în plus pentru colegul meu de facultate – Sebastian Nistor, secretar literar; ș.a.). În continuare, cei de azi – actori, cântăreți, dansatori, instrumentiști. Deschiderea oficială a manifestării i-a revenit directorului general Lucian Sabados, care a înmănat și o serie de diplome aniversare unor personalități, din urbe și din afara ei, începând cu octogenarul senator Mircea Ionescu-Quintus. Remarcabil e că jumătate din ele au revenit foștilor și actualilor responsabili municipali, care au susținut activitatea colectivului, de la primul edil de după '90, senatorul Romeo Hanganu, la actualul Emil Calotă, care a acordat la rândul lui teatrului o Diplomă de excelență.

A urmat spectacolul aniversar **Majestic, mon amour**, susținut de artiștii de azi și de ieri, în regia Marcelei Țimiraș, conducerea muzicală a lui Viorel Gavrilă și prezentat de binecunoscutul Octavian Ursulescu. După un început muzical-coregrafic fastuos, cu balet și soliști, a urmat un moment nostalgic în memoria compozitorului Nelu Danielescu, susținut de solista (septuagenară, cred) Georgeta Mihalache, cu două melodii, din care una de identitate a orașului, „De ce nu vii, când castanii înfloresc“ (urmărită cu surâs și vădită plăcere de tinerii din sală). Au onorat seara și alte foste vedete, ca Elena Constantinescu, de pildă (uimitoare voce), Cătălina Vornic, venită de la Paris (cu accent de subretă), George Rotaru, venit și el din S.U.A. (care n-a uitat cântecul popular românesc) și actualele nume de prestigiu în arta interpretării vocal-artistice – Daniel Iordăchioaie, Nico, Daniela, Răduică, Romeo Zaharia, Ana-Maria Mirică, George Capanu. Rețin savurosul trio masculin pe tema femeilor, scenetele: *Absurzii*, interpretată de veteranul Mirel Măneru și Daniel Chirea

în ipostază de milionar american („Cum ați ajuns milionar? Peste noapte!”) și *Romeo și Julieta după 20 de ani*, cu Mihaela Duțu și Daniel Chirea (care pleacă indignat că fosta iubită îl face „legumă” pe Romeo și doamna apelează la Othello pe celular – „Sugrum-o pe blondină și vino în parcare”). Excepționale momente coregrafice, fructificând cu fantezie, umor și ritm contaminant motive de cabaret modern.

Înființat în primăvara anului 1957 sub denumirea Teatrul de Estradă, colectivul și-a inaugurat activitatea la 3 iulie cu spectacolul *Mistere la Estradă*, de Sandu Anastasescu, cuplete Aurel Felea, muzica Nelu Danielescu și Joe Reininger, regia Alexe Marcovici („un prim mare succes și o importantă deschidere pentru genul revuistic al teatrului ploieștean”, scrie Sebastian Nistor în monografia redactată la a 45-a aniversare). În 50 de ani – „Sute de premiere, peste 15.000 de reprezentații, milioane de spectatori”, notează autoarea monografiei de astăzi, Aurelia Revent, secretar literar. Titlul sugestiv al unui comentariu la o ediție a Festivalului de la Constanța, dintr-un ziar local, e edificator: „Cu o regie, o coregrafie și o distribuție de excepție, Majesticul din Ploiești a luat crema!” („Observator”, 24 noiembrie 1997). Și cu o concepție modernă, adaug eu, despre specificul genului. A spus-o tot atunci Marcela Țimiraș, în calitate de regizor și coregraf: „Noi am spart tiparele, am transformat acest gen în spectacol [...], am renunțat la cuplete muzicale, lucrăm pe alt stil, folosim mult baletul, dar nu ca decor, el creează atmosfera necesară soliștilor”. Ce înseamnă pentru dânsa spectacolul de revistă? „Un motiv de delectare, de destindere pentru spectatori. Noi, realizatorii, vrem să fie ceva frumos, lucrat în curățenie, cu o anumită ironie, fără mizerii și vulgarități”. Și adaugă în monografia de astăzi – „iubim publicul, iubim artiștii și iubim cu patimă SCENA”. Se vede. s-a văzut. Certificând mesajul sensibil din rândurile de final ale „Addendei” întocmite de Aurelia Revent pentru ultimii cinci ani de activitate a teatrului: „Revista s-a născut din dragoste. Numai dragostea creează, numai dragostea e generatoare de frumos”. Le-am văzut și eu câteva dintre spectacolele premiate la Constanța și confirm bucuria generală cu care au fost primite, entuziasmul stârnit și o însușire rară a efectului artistic: magia. Performanța a unei echipe de sufletști, care are temeiuri să cânte acum, în încheierea spectacolului aniversar: „*Majestic, Majestic/ Tu ești Magic vis!*”.

Trist e că visul s-a spulberat prin alte părți. La Constanța s-a desființat Teatrul de Revistă „Fantasio”, a rămas ca secție a Teatrului Național, care, odată cu avansarea în titulatură, și-a pierdut sediul tradițional și și-a înghesuit ambițiile în locașul mai strâmt al rudei de suferință, cândva veselă. A dispărut și festivalul de revistă care își câștigase un prețuit renume și era, totuși, pentru creatorii genului un prilej de emulație. S-a desființat și Secția de revistă a Ansamblului Armatei de la Cluj-Napoca, unde, cu contribuția scriitorului Cornel Udrea și sub conducerea pasionatului colonel Doru Năstase s-au adunat în timp câteva meritate distincții și aprecieri. Defuncte sunt și colectivele din Baia Mare și Deva. Realitate semnalată cu amărăciune de participanții la colocviul de a doua zi dimineață, pe tema „Divertismentul cultural, încotro?”. În declin, în colaps ... Autoritățile culturale nu sunt interesate de problemă, organele locale nu se implică și nu sprijină teatrele de revistă. Acum e mai degrabă o concurență între actori politici și actori profesioniști, păgubitoare pentru cei din urmă. Cum se exprimă, cu haz de necaz, directorul Teatrului din Focșani, Sorin Francu, într-un catren: „*Cum să se distreze lumea?/ Ce să îi stârnească râsul?/ Asta, azi, chiar zic că-i culmea/ Să râzi când te pufnește plânsul!*”.

De reținut propunerea directorului Lucian Sabados de a organiza festivalul de revistă la Ploiești. A doua seară a fost consacrată premierei super show-ului *Clepsidra cu aripi* de Cornel Udrea, regia și coregrafia Marcela Țimiraș, muzica originală Viorel Gavrilă, scenografia Ovidiu Pascal. La care, din motive personale, n-am putut fi prezent.